

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์การพัฒนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

ในการกระจายอำนาจการบริหารของรัฐไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าว ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนและกระบวนการในการถ่ายโอนภารกิจ งบประมาณ และอัตรากำลังของราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคไปให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีกำหนดระยะเวลาและเงื่อนไขที่ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า ในอนาคตอันใกล้นี้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะได้รับการจัดสรรงบประมาณในสัดส่วนที่สูงขึ้น มีอัตรากำลังมากขึ้น รวมทั้งมีภารกิจและหน้าที่ความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้นตามกันไปด้วย

จากผลการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งจะต้องมีการเตรียมการเพื่อรองรับมาตรการในการถ่ายโอนภารกิจ งบประมาณและอัตรากำลังจากหน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาคตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งหมายความว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องเร่งกำหนดจุดมุ่งหมายหรือทิศทางในการพัฒนาของตนให้ชัดเจน มีการกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการพัฒนาอย่างเป็นระบบ โดยมีความครอบคลุมภารกิจการพัฒนาในทุกๆ ด้าน อันเป็นการแสดงให้เห็นถึงความพร้อมและศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะสามารถบริหารงานในความรับผิดชอบตามที่ราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคจะถ่ายโอนมาให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจึงถือเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยสนับสนุนในการวิเคราะห์สภาพปัญหา/ความต้องการขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อนำไปสู่การกำหนดจุดมุ่งหมายในการพัฒนา การกำหนดภารกิจ และแนวทางการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมายดังกล่าวอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะช่วยให้การกำหนดแผนงาน/โครงการ มีทิศทางที่สอดคล้องและประสาน สนับสนุนในจุดมุ่งหมายร่วมกัน ซึ่งนอกจากจะทำให้ปัญหา/ความต้องการได้รับการตอบสนองอย่างเหมาะสมแล้ว ยังเป็นการบริหารทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดในขณะเดียวกันด้วย

หลักการสำคัญที่ถือเป็นหัวใจของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคือ การกำหนดจุดมุ่งหมายการพัฒนาและการกำหนดแนวทางการพัฒนาที่จะนำไปสู่การบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เพราะหากไม่มีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาที่ชัดเจนแล้ว การบริหารงานก็จะเป็นการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าไปเรื่อยๆ เมื่อมีปัญหาอย่างซ้ำซ้อนและไม่มีที่สิ้นสุดแล้ว ยังอาจทำให้ปัญหามีความรุนแรงมากขึ้นจนเกินศักยภาพและแก้ไขได้ ดังนั้น การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาในครั้งนี้ จึงเป็นโอกาสอันดีที่จะได้กำหนดจุดมุ่งหมายและแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับสภาพปัญหา ความต้องการ และศักยภาพอย่างเป็นระบบ ซึ่งนอกจากจะเป็นการพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดแล้ว ยังเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการถ่ายโอนภารกิจจากหน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาคอีกทางหนึ่งด้วย

1) แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)

ยุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน อันจะก่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580) อันเป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยซึ่งต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยการพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ได้แก่

1. ด้านความมั่นคง
2. ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
3. ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
4. ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
5. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
6. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ประเทศไทย “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติอันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคงและยั่งยืนของ สถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุข เป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐาน ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษา ผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกัน อย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชนมีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคีสามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบคลุม

มีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิตมีการออม สำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำ ของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน มีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศไทยมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนา ที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการ คมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้อย่างได้แก่ ทุนมนุษย์ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้การรักษา และการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดีไม่สร้างมลภาวะ ต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภค เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความ เอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตาม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพและยั่งยืน

วิสัยทัศน์ประเทศไทย 2580

“ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

มั่นคง	มั่งคั่ง	ยั่งยืน
- มีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง - ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย - สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคง มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน - มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ	- ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกระดับเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชาชนได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน - เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน - มีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง อาทิ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงินและทุนอื่นๆ	- การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญด้านรายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างต่อเนื่อง โดยไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม - มีการผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลก - คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศคือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลาย มิติ พัฒนาคมนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติประกอบด้วย

- 1) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- 2) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- 3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- 4) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- 5) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- 6) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

เป้าหมายอนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๘๐

“ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และเป้าหมายการพัฒนาประเทศข้างต้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาว ที่จะทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัย ภายในและภายนอกประเทศในทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ ของประเทศได้รับการพัฒนาระดับไปสู่การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม และพัฒนา กลไกที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ที่จะสร้างและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ เพื่อยกระดับฐานรายได้ของประชาชนในภาพรวมและกระจายผลประโยชน์ไปสู่ภาคส่วนต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม คนไทยได้รับการพัฒนาให้เป็นคนดีเก่ง มีวินัย คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม และมีศักยภาพในการคิดวิเคราะห์ สามารถ “รู้รับ ปรับใช้” เทคโนโลยีใหม่ ได้อย่างต่อเนื่อง สามารถเข้าถึงบริการพื้นฐานระบบสวัสดิการ และกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเท่าเทียมกันโดยไม่มีใครถูกทิ้งไว้ข้างหลัง

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ

“ประชารัฐ” โดยประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบน คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐโดยแต่ละยุทธศาสตร์มีเป้าหมายและประเด็นการพัฒนาดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคงปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติสังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยีและระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคาม และภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการ ทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้าน และมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการ ของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่นๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตาม ทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

2. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนา ที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติบนพื้นฐานแนวคิด 3 ประการ ได้แก่

(1) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่เราเคยทำทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์วัฒนธรรม ประเพณีวิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของ ประเทศในด้าน อื่นๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับ เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของ เศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่

(2) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานของประเทศใน มิติ ต่างๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและดิจิทัล และการ ปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต

(3) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับ อนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทย สามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับ การ ย กระดับ ราย ได้ แล ะ การ กิน ดิ อย ู่ ดี รว ม ถึง การ เติ ม ขึ้ น ของ คน ชั้ น กล า ง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ ในคราวเดียวกัน

3. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

มีเป้าหมาย การพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทย มีความ พร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบ ต่อสังคมและผู้อื่น มีธรรมาภิบาล โอบอ้อมอารีมีวินัย รักษาศีลธรรม

และเป็นพลเมืองดีของชาติมีหลักคิดที่ ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู้การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

4. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมาย การพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจาย อำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของ ชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทย ทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และ สังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและ สวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

5. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมธรรมาภิบาล และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกัน ทั้งภายในและภายนอกประเทศ อย่างบูรณาการ ใช้ พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามา มีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง 3 ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

6. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน และ ประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาท หน่วยงานของรัฐที่ทำ หน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูงยึดหลักธรรมาภิบาลปรับ วัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการ เปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ระบบการ ทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่าและปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่าง สะดวก รวดเร็ว และ โปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัยยัสต์และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิงนอกจากนั้น กฎหมาย ต้องมีความชัดเจนมีเพียงเท่าที่จำเป็นมีความทันสมัยมีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนาโดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือก ปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้ความสำคัญสอดคล้องกันตามห้วงเวลาจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วนภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

1. **สาระของยุทธศาสตร์ชาติ** กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ รับรู้ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้
2. **ระบบและกฎหมาย** มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ
3. **กลไกสู่การปฏิบัติ** มีกลไกที่สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทำยุทธศาสตร์การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแลบริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจสามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

SDGs คือ หลังจากเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals- MDGs) ซึ่งต้องการเสริมสร้างมาตรฐานชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนได้สิ้นสุดลงเมื่อปี 2015 นั้น องค์การสหประชาชาติ จึงจัดทำเป้าหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals-SDGs) ทั้งหมด 17 ข้อ มุ่งหวังจะช่วยแก้ปัญหาที่โลกกำลังเผชิญอยู่ เช่น ความยากจน ความไม่เท่าเทียม สภาวะโลกร้อน และสันติสุข เพื่อเสริมแนวคิด “ไม่เป็นการทิ้งใครไว้ข้างหลัง” คาดว่าจะสำเร็จได้ภายในปี 2030

การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) คือ แนวทางการพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการของคนรุ่นปัจจุบัน โดยไม่ลดทอนความสามารถในการตอบสนอง ความต้องการของคนรุ่นหลัง (Brundtland Report, 1987) โดยการบรรลุการพัฒนาที่ยั่งยืน มีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ การเติบโตทางเศรษฐกิจ (economic growth) ความครอบคลุมทางสังคม (social inclusion) และการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม (environmental protection) และในการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ สมัยสามัญ ครั้งที่ 70 เมื่อวันที่ 25 กันยายน 2558 ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ประเทศไทยและประเทศสมาชิก

สหประชาชาติ รวม 193 ประเทศ ร่วมลงนามรับรองวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. 2030 (2030 Agenda for Sustainable Development) ซึ่งเป็นกรอบการพัฒนาของโลกเพื่อร่วมกัน บรรลุการพัฒนาทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง ภายในปี ค.ศ.2030 โดยกำหนดให้มีเป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) เป็นแนวทางให้ แต่ละประเทศดำเนินการ ร่วมกัน

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) 17 เป้าหมาย ประกอบไปด้วย 169 เป้าหมายย่อย (SDG Targets) ที่มีความเป็นสากล เชื่อมโยงและเกื้อหนุนกัน และกำหนดให้มี 247 ตัวชี้วัด เพื่อใช้ติดตาม และประเมินความก้าวหน้าของการพัฒนา โดยสามารถจัดกลุ่ม SDGs ตามปัจจัยที่เชื่อมโยงกันใน 5 มิติ (5P) ได้แก่

- (1) **การพัฒนาคน (People)** ให้ความสำคัญกับการจัดปัญหาความยากจนและความหิวโหยและ ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- (2) **สิ่งแวดล้อม (Planet)** ให้ความสำคัญกับการปกป้องและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ สภาพภูมิอากาศเพื่อพลเมืองโลกรุ่นต่อไป
- (3) **เศรษฐกิจและความมั่งคั่ง (Prosperity)** ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีและสอดคล้อง กับธรรมชาติ
- (4) **สันติภาพและความยุติธรรม (Peace)** ยึดหลักการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ มีสังคมที่สงบสุขและไม่ แบ่งแยก และ
- (5) **ความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา (Partnership)** ความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อน วาระการพัฒนาที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ชาติ เรื่องเป้าหมาย SDGs กับเรื่องยุทธศาสตร์ชาติ และเรื่องแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีความเชื่อมโยงกันจากเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs ที่กล่าวถึงตอนต้น ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นที่ประเทศไทยต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติมีเป้าหมายระยะยาวมีการดำเนินงานที่ ต่อเนื่อง เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ก็จะเป็นแผนที่เชื่อมโยง ถ่ายโยงจากยุทธศาสตร์และเป้าหมายระยะยาว มาสู่แผนดำเนินงานที่ชัดเจนเป็นช่วงเวลา ทุกระยะ 5 ปีสิ่งที่ ต้องเน้นย้ำ คือ ยุทธศาสตร์ชาติต้องเกิดจากกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในชาติ ร่วมกันคิด ร่วมกัน จัดทำ ซึ่งเป็นข้อกำหนดที่เขียนไว้ชัดเจนในร่างรัฐธรรมนูญฉบับลงประชามติ อยู่ในมาตราที่ 65 วรรคสอง คือ “การจัดทำยุทธศาสตร์ชาติต้องมีการมีส่วนร่วม และการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทุกภาคส่วนอย่าง ทั่วถึงด้วย”

2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 - 2564 ได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปณิธานนำทางในการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยจัดทำบน พื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) รวมทั้งการปรับ โครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนี้ได้ให้ ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการ พัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผน ฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน”

วัตถุประสงค์

1. เพื่อวางรากฐานให้คนไทยเป็นคนที่สมบูรณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย ค่านิยมที่ดี มีจิตสาธารณะ และมีความสุข โดยมีสุขภาวะและสุขภาพที่ดีครอบคลุมรอบด้านตลอดจน เป็น คนเก่งที่มีทักษะความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต
2. เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ได้รับความเป็นธรรมในการ เข้าถึง ทรัพยากรและบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการพัฒนาศักยภาพ รวมทั้งชุมชนมี ความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้
3. เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็ง แข่งขันได้ มีเสถียรภาพ และมีความยั่งยืน สร้างความ เข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานใหม่โดยการใช้นวัตกรรมที่เข้มข้นมากขึ้น สร้าง ความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานรากและสร้างความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และน้ำ
4. เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สามารถสนับสนุน การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

5. เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันสมัย และมีการทำงาน เชิงบูรณาการของภาคีการพัฒนา

6. เพื่อให้มีการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคโดยการพัฒนาภาคและเมืองเพื่อรองรับ การพัฒนา ยกระดับฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่

7. เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยมีความเชื่อมโยง (Connectivity) กับประเทศต่างๆ ทั้งใน ระดับ อนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ประเทศไทยมี บทบาทนำและ สร้างสรรค์ในด้านการค้า การบริการ และการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ ทั้งใน ระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก

เป้าหมาย

1. คนไทยมีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์
2. ความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจนลดลง
3. ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้
4. ทูทางธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำ
5. มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ดี และ เพิ่มความเชื่อมั่นของนานาชาติต่อประเทศไทย
6. มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจาย อำนาจและมีส่วนร่วมจากประชาชน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไว้ทั้งหมด 10 ยุทธศาสตร์ โดยมียุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีและอีก 4 ยุทธศาสตร์ที่เป็น ปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
2. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
3. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
4. ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
5. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง และยั่งยืน
6. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและ ธรรมาภิบาลในสังคมไทย
7. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
8. ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัย และนวัตกรรม
9. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
10. ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566-2570) (ร่าง)

การดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศก่อนที่จะมีการ ประกาศ

ใช้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) ได้อาศัยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นแผนหลัก เพื่อเป็นกรอบในการวางแผนปฏิบัติราชการและแผนในระดับปฏิบัติต่างรวมถึงการจัดทำคำของบประมาณรายจ่ายประจำปีให้มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกัน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในอดีตที่ผ่านมา จึงมีลักษณะครอบคลุมประเด็นการพัฒนาประเทศในทุกมิติอย่างรอบด้าน (Comprehensive Plan) เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐทุกระดับสามารถเชื่อมโยงภารกิจและดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติราชการและคำขอของบประมาณให้เชื่อมโยงสนับสนุนเป้าหมายของแผนฯ การพัฒนาประเทศภายใต้กรอบแผนพัฒนาฯ ที่ผ่านมามีความสำคัญกับมิติการพัฒนาประเทศทุกด้านอย่างเท่าเทียมและสมดุลกัน โดยจุดเน้นของแต่ละยุทธศาสตร์การพัฒนามุ่งเน้นการบรรลุเป้าหมายของมิติการพัฒนาแต่ละด้านเป็นหลัก เพื่อมุ่งหมายให้การบรรลุผลตามเป้าหมายของแผนพัฒนาแต่ละมิติในท้ายที่สุดจะบูรณาการผลรวมที่เกิดขึ้นและทำให้ประเทศบรรลุเป้าหมายในภาพใหญ่ภายใต้แผนฯ ที่กำหนดขึ้นได้

ที่มา: สศช. (2562)

เป้าหมายการพัฒนาประเทศ ในระยะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

สิ่งที่ต้องทำ เพื่อนำไปสู่เป้าหมายดังกล่าว

1. เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยรายละเอียดขององค์ประกอบทั้ง 4 ด้าน และหมายเหตุ มีดังนี้

หมายเหตุที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำ ด้านสินค้าเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

- มีการปรับโครงสร้างให้มีผลิตภาพและผลตอบแทนสูง
- เกษตรกรเข้าถึงช่องทางการตลาดที่หลากหลาย
- มีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ที่เหมาะสม อาทิ

แหล่งน้ำ และระบบโลจิสติกส์

- เทคโนโลยีชีวภาพได้รับการวิจัยและพัฒนา อย่างต่อเนื่อง

หมายเหตุที่ 2 ไทยเป็นจุดหมาย ของการท่องเที่ยวที่เน้น คุณค่าและความยั่งยืน

- มีภาพลักษณ์ในฐานะจุดหมายการท่องเที่ยวเน้นคุณค่า และความยั่งยืน
- มีจุดเด่นด้านการท่องเที่ยวรูปแบบเฉพาะ กิจกรรมหลากหลาย เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว
- รายได้จากการท่องเที่ยวกระจายสู่เมืองรอง ชุมชน และผู้ประกอบการรายย่อย

หมายเหตุที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิต ยานยนต์ไฟฟ้าของอาเซียน

- มีการลงทุนพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม และทักษะแรงงาน อย่างต่อเนื่อง
- ปริมาณ การใช้ ยานยนต์ไฟฟ้า ภายใน ประเทศ เพิ่มขึ้น

และมีสถานีอัดประจุไฟฟ้าที่เพียงพอ และครอบคลุม

- มีมาตรการช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบและแผนรองรับการเปลี่ยนผ่านที่ชัดเจน

หมายเหตุ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์ และสุขภาพมูลค่าสูง

- มีชื่อเสียงในการให้บริการทางการแพทย์ขั้นสูง โรคเฉพาะทาง บริการความงาม และการส่งเสริมสุขภาพ

- ลงทุนวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีขั้นสูง

- ระบบสาธารณสุขมีคุณภาพ สามารถจัดสรรทรัพยากรอย่างเพียงพอและเหมาะสม

ต่อผู้รับบริการจากทั้งในและต่างประเทศ

หมายเหตุที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้า การลงทุนและจุดยุทธศาสตร์ ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

- กฎระเบียบ กระบวนการนำเข้าส่งออก และข้อตกลงการค้าระหว่างประเทศ

ส่งเสริม ศักยภาพ เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจ และสามารถลดต้นทุนโลจิสติกส์

- โครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงโครงข่ายเส้นทางคมนาคมขนส่งในอาเซียนไร้รอยต่อ

ผู้ประกอบการมีศักยภาพการแข่งขันในระดับสากล

หมายเหตุที่ 6 ไทยเป็นฐานการผลิต อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และบริการดิจิทัลของอาเซียน

- เทคโนโลยี ความรู้ และนวัตกรรม ทั้งซอฟต์แวร์และดิจิทัลคอนเทนต์

ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

- มีโครงสร้างพื้นฐาน และปัจจัยแวดล้อมที่ส่งเสริมการประกอบธุรกิจด้านดิจิทัล

- มีระบบเฝ้าระวังและป้องกันการโจมตีทางไซเบอร์ ประชาชนมีทักษะทางดิจิทัล

2. สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค

หมายเหตุที่ 7 ไทยมี SMEs ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

- การแข่งขันเปิดกว้างและเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำระหว่าง SMEs และธุรกิจขนาดใหญ่

- SMEs มีศักยภาพสูง สามารถพัฒนา และใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ

- SMEs มีบทบาทในภาคการส่งออก สามารถเชื่อมโยงกับ GVCs

- วิสาหกิจเพื่อสังคมขยายตัว และวิสาหกิจชุมชนมีศักยภาพ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม

หมายเหตุที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองหลัก ของภูมิภาคที่มีความเจริญ ทางเศรษฐกิจ ทันสมัย และน่าอยู่

- ความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่ลดลง ทั้งในด้านเศรษฐกิจและบริการสาธารณะ มีการพัฒนาเศรษฐกิจ

ตามศักยภาพพื้นที่ และเชื่อมโยงระหว่างเมืองและชนบท

- พื้นที่เศรษฐกิจ/เมืองหลักมีโครงสร้างพื้นฐาน ที่รองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อ

สิ่งแวดล้อม

- อปท. ชุมชน ภาคเอกชนในพื้นที่ มีศักยภาพและบทบาทในการพัฒนาพื้นที่และเมือง

หมายเหตุที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคน มีความคุ้มครองทางสังคม

ที่เพียงพอ เหมาะสม

- คนจนข้ามรุ่นลดลง จากมาตรการช่วยเหลือ แบบมุ่งเป้าและฐานข้อมูลที่สามารถระบุคนจน

และปัญหา

- นโยบายการเงินการคลังและกฎหมายส่งเสริม การกระจายรายได้

- ทุกกลุ่มคนสามารถเข้าถึงดิจิทัลได้อย่างทั่วถึง

- เด็กยากจนสามารถเข้าถึงการศึกษา ในระดับที่สูงกว่าการศึกษาภาคบังคับ
- ความคุ้มครองทางสังคมเพียงพอ เหมาะสม

3. วิถีชีวิตที่ยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

- ขยะและน้ำเสียได้รับการจัดการที่ถูกต้องและหมุนเวียนกลับไปใช้ประโยชน์มากขึ้น
- พลังงานหมุนเวียนเป็นแหล่งพลังงานหลัก สำหรับการผลิตไฟฟ้าของประเทศ
- ผลิตภัณฑ์ที่มาจากวัสดุเหลือใช้และปล่อยคาร์บอน ในปริมาณต่ำได้รับการสนับสนุน

ทั้งใน ด้านการพัฒนาวัตกรรมการผลิต และการจูงใจผู้บริโภค

หมวดหมู่ที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยง และผลกระทบจาก ภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลง

สภาพภูมิอากาศ

- พื้นที่ที่มีความเสี่ยงภัยสูงได้รับการจัดการให้มีความเสี่ยงที่ลดลง
- ป่าและพื้นที่ชุ่มน้ำได้รับการอนุรักษ์
- ระบบการจัดการภัยในทุกระดับได้รับการปรับปรุง ให้มีประสิทธิภาพและศักยภาพที่สูงขึ้น
- เป้าหมายการลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและสภาพภูมิอากาศเป็นส่วนหนึ่งของการ

วางแผนพัฒนาพื้นที่

- ทุกภาคส่วนได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการรับมือกับภัยธรรมชาติ

4. ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

- ระบบการศึกษามีคุณภาพ สามารถพัฒนาทักษะสำคัญ และเอื้อต่อการสร้างสังคมแห่ง

การเรียนรู้ตลอดชีวิต

- สถาบันอุดมศึกษาปรับบทบาท ให้สามารถพัฒนาทุนมนุษย์ ในทุกช่วงวัย
- กลไกการพัฒนาฝีมือมีคุณภาพ ทันสมัย ได้มาตรฐาน
- นโยบายการจัดการกำลังคนภายใต้สังคมสูงวัยมีความชัดเจน และระบบฐานข้อมูล

การจัดการกำลังคนมีประสิทธิภาพ

- สถาบันทางสังคมเอื้อต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

หมวดหมู่ที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่มีสมรรถนะสูง

- ภาครัฐบูรณาการ เป็นเอกภาพ
- โครงสร้างภาครัฐมีความยืดหยุ่น และมีความยั่งยืนทางการคลัง
- การบริหารงานภาครัฐและการให้บริการสาธารณะปรับรูปแบบดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ
- กฎหมาย กฎระเบียบ และมาตรการภาครัฐทันสมัย สนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ
- ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาและติดตามตรวจสอบการพัฒนาประเทศ

13 หมายเหตุ สู่เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน

หมายเหตุที่ 1 เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมายเหตุที่ 2 การท่องเที่ยวเน้นคุณค่า

หมายเหตุที่ 3 ฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า

หมายเหตุที่ 4 การแพทย์และสุขภาพแบบครบวงจร

หมายเหตุที่ 5 ประสิทธิภาพการลงทุนและโลจิสติกส์

หมายเหตุที่ 6 อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและบริการดิจิทัล

หมายเหตุที่ 7 SMEs วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจเพื่อสังคม เติบโตอย่างต่อเนื่อง

ยั่งยืน

หมายเหตุที่ 8 พื้นที่และเมืองมีความเจริญ ทันสมัย และน่าอยู่

หมายเหตุที่ 9 ความยากจนข้ามรุ่นลดลง และความคุ้มครองทางสังคมเพียงพอ

เหมาะสม

หมายเหตุที่ 10 เศรษฐกิจหมุนเวียน และสังคมคาร์บอนต่ำ

หมายเหตุที่ 11 การลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

หมายเหตุที่ 12 กำลังคนที่มีสมรรถนะสูง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมายเหตุที่ 13 ภาครัฐสมรรถนะสูง

3) แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

3.1 แผนพัฒนาภาคใต้

ภาคใต้มีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก และแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสามารถสร้างรายได้ให้กับภาคทั้งพื้นที่ตอนในและชายฝั่งทะเลทั้งสองด้าน รวมทั้งมีระบบนิเวศชายฝั่งที่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำตามธรรมชาติและเหมาะกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ในขณะที่การผลิตภาคเกษตรได้แก่ ยางพาราและปาล์มน้ำมันซึ่งเป็นแหล่งผลิตและแปรรูปที่สำคัญของประเทศยังเป็นแบบดั้งเดิม นอกจากนี้ภาคใต้มีความได้เปรียบด้านสภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่อยู่ใกล้เส้นทางการค้าโลก สามารถเชื่อมโยง การพัฒนากับพื้นที่ภาคอื่นๆ ของประเทศ รวมทั้งภูมิภาคเอเชียใต้และเอเชียตะวันออก ดังนั้น การพัฒนาภาคใต้ควรพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นมาตรฐานสากลเพื่อรักษาความมีชื่อเสียง ของแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก พร้อมทั้งพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติ ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและแปรรูปภาคเกษตรควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งพัฒนาการเชื่อมโยงการค้าการลงทุน กับภูมิภาคต่างๆ ของโลก

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ “ภาคใต้เป็นเมืองท่องเที่ยวพักผ่อนตากอากาศระดับโลก เป็นศูนย์กลางผลิตภัณฑ์ยางพาราและปาล์มน้ำมันของประเทศ และเมืองเศรษฐกิจเชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับภูมิภาคอื่น ของโลก”

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก

2. เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพารา และปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของภาคและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
3. เพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรตลอดห่วงโซ่คุณค่าและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
4. เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรมและการเชื่อมโยงการค้าโลก
5. เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่ก่อให้เกิดการกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสร้างโอกาสในการสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน

เป้าหมาย

1. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคได้ขยายตัวเพิ่มขึ้น
2. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคได้ลดลง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก

แนวทางการพัฒนา

1. ยกระดับมาตรฐานบริการ และส่งเสริมธุรกิจต่อเนื่องในแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของภาค เช่น ภูเก็ต สมุย พะงัน และหลีเป๊ะ เป็นต้น โดยคำนึงถึงความสามารถในการรองรับของพื้นที่ (Carrying Capacity) อย่างยั่งยืน ด้วยการพัฒนากระบวนการพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอ โดยคำนึงถึงมาตรฐานความสะอาดและปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยว ยกระดับมาตรฐานบริการการท่องเที่ยว ระบบ การป้องกันและรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ควบคู่กับการส่งเสริมธุรกิจบริการต่อเนื่องกับการท่องเที่ยว อาทิ ธุรกิจโรงแรม ร้านอาหาร การผลิตและจำหน่ายสินค้าที่ระลึก และธุรกิจบริการด้านการแพทย์ เช่น ศูนย์บริการการแพทย์ฉุกเฉิน การแพทย์เฉพาะทาง เป็นต้น รวมทั้งประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและส่งเสริมการตลาดสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติระดับบน (High End)

2. พัฒนาและสนับสนุนรูปแบบการท่องเที่ยวเรือสำราญ และการท่องเที่ยวเชิงอาหาร เพื่อการท่องเที่ยวของภาคไปสู่แหล่งท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก โดยการปรับปรุงพิธีตรวจคนเข้าเมืองของผู้โดยสารเรือสำราญ การกำหนดมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยและเตรียมความพร้อมรองรับเหตุฉุกเฉิน และการพัฒนาบุคลากรรองรับธุรกิจเรือสำราญ สนับสนุนธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยวเรือสำราญ และการท่องเที่ยวเชิงอาหาร การเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นที่มีศักยภาพ อาทิ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ท้องถิ่น เป็นต้น รวมทั้งประชาสัมพันธ์และการตลาดการท่องเที่ยววัฒนธรรมและอาหาร อาทิ Food Route และการประชุมสัมมนาด้านอาหาร เป็นต้น

3. พัฒนาเมืองท่องเที่ยวหลัก (ภูเก็ต) ให้เป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) และมีระบบขนส่งมวลชน (Monorail) เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการนักท่องเที่ยว โดยเร่งรัดพัฒนาระบบขนส่งมวลชน (Monorail) ในจังหวัดภูเก็ต การรักษาสภาพแวดล้อมและการใช้พลังงานทดแทนการพัฒนาระบบข้อมูล การแจ้งเตือนแบบ real time อาทิ การจราจร ปริมาณน้ำ การเตือนภัยภัยพิบัติและการบูรณาการเชื่อมโยง CCTV การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบการกำจัดขยะและน้ำเสีย

4. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบนบกบริเวณตอนในของภาคเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียง อาทิ เชื้อนรัชชประภา จังหวัดสุราษฎร์ธานี และอุทยานแห่งชาติเขาหลวง จังหวัดนครศรีธรรมราช และแหล่งท่องเที่ยวชายหาดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่และมีการเชื่อมโยงโครงข่ายท่องเที่ยวเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงทั้งด้านตะวันตกและตะวันออกของภาค และเขต The Royal Coast ของภาคกลาง โดยการพัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคให้เพียงพอ พัฒนาและปรับปรุงเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานและเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแลและป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว สร้าง route เชื่อมโยงการท่องเที่ยวจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวของภาค

5. พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยวที่สำคัญของภาค อาทิ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปา (ระนอง กระบี่ สตูล สุราษฎร์ธานี และพัทลุง) ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม (วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราชเมืองเก่า จังหวัดสงขลา และตะกั่วป่า จังหวัดพังงา) และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (ผลักดัน Satun Geo Park ให้เป็นอุทยานธรณีโลก Global Geo Park) การท่องเที่ยวผจญภัย (พัทลุง นครศรีธรรมราช และสุราษฎร์ธานี) และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยการพัฒนา ปรับปรุง บูรณะแหล่งท่องเที่ยวและระบบสาธารณูปโภคที่มีมาตรฐานเหมาะสมตามชนิดของแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะที่มีความปลอดภัยเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว สร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์และการเข้าถึงข้อมูลด้านการท่องเที่ยวผ่านระบบการสื่อสารสาธารณะทั้งในและนอกประเทศ

6. ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนให้มีความเข้มแข็งและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่มีศักยภาพให้มีมาตรฐานส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ การท่องเที่ยวของชุมชน ยกย่องการให้บริการด้านการท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานของชุมชน สร้างเครือข่าย การท่องเที่ยวชุมชนให้เชื่อมโยงกับผู้ประกอบการท่องเที่ยวรายใหญ่ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพสินค้า OTOP และสินค้าที่ระลึกเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชน และเพื่อเป็นแหล่งสร้างงานและกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นและชุมชน รวมทั้งการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวชุมชนผ่านช่องทางที่หลากหลาย โดยเฉพาะสื่อออนไลน์ (เว็บไซต์และแอปพลิเคชันต่างๆ)

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของประเทศ

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราขนาดใหญ่-สะเดา ที่ครบวงจรและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเชื่อมโยงกับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและนิคมอุตสาหกรรมยาง (Rubber City) โดยการส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมยางพาราการขยายผลงานวิจัยด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่การผลิตผลิตภัณฑ์ยางพาราปลายน้ำที่มีมูลค่าสูงเช่นการใช้ยางพาราเป็นวัตถุดิบสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในงานวิศวกรรมหรือใช้ในอุตสาหกรรม (แผ่นยางปูพื้น ยางรองหมอนรองรถไฟ และยางรองคอสพาน) และวัสดุทางการแพทย์ (วัสดุจัดฟัน และสายน้ำเกลือ) ตลอดจนส่งเสริมการผลิตเฟอร์นิเจอร์จากไม้ยางที่มี การออกแบบที่ทันสมัย

เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอุตสาหกรรมของภาคและเป็นฐานเศรษฐกิจที่สร้างรายได้ที่ยั่งยืน พัฒนาระบบตลาดยางพารา (ตลาดท้องถิ่น ตลาดกลางยางพารา และตลาดซื้อขายล่วงหน้า) ให้มีความเข้มแข็งและมีระบบการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อสามารถใช้เป็นตลาดอ้างอิงที่น่าเชื่อถือของผู้ซื้อ-ขายยางของประเทศและตลาดโลก

2. พัฒนาเขตอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลแบบครบวงจรในจังหวัดกระบี่ สุราษฎร์ธานี และชุมพร เพื่อให้เป็นอุตสาหกรรมใหม่ของภาค และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับน้ำมันปาล์ม รวมทั้งส่งเสริมการผลิตและจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลในตลาดต่างประเทศ และพัฒนาความร่วมมือในการกำหนดมาตรฐานกลาง คุณภาพผลผลิตปาล์มน้ำมันของอาเซียน และกลไกความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน (มาเลเซีย อินโดนีเซีย ไทย) ในฐานะผู้ผลิตน้ำมันปาล์มรายใหญ่ของโลกในการกำหนดมาตรฐานราคาน้ำมันปาล์มเพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองในตลาดโลกและสร้างเสถียรภาพด้านราคา

3. พัฒนาและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีชีวภาพและนวัตกรรมในการผลิตภาคเกษตร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และพัฒนาคุณภาพผลผลิตให้กับยางพาราและปาล์มน้ำมัน รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรในอนาคต รวมทั้งการแปรรูปผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ อาทิ เครื่องสำอาง ยาสมุนไพร เวชสำอาง ผลิตภัณฑ์อาหาร เป็นต้น รวมทั้งการประชาสัมพันธ์และทำการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่ เพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่ายยางพาราได้มากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาคและสร้างความเข้มแข็งสถาบันเกษตรกร

แนวทางการพัฒนา

1. ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ที่เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ของภาค เช่น ข้าว (ข้าวสังข์หยด ข้าวหอมกระดังงา ข้าวเล็บนก) ไม้ผล (กล้วยหอมทอง มะพร้าว ทุเรียน มังคุด ส้มโอ) และปศุสัตว์ (โคขุนศรีวิชัย) เพื่อให้เป็นสินค้ามูลค่าสูงและได้มาตรฐานส่งออก โดยการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการปรับปรุงการปลูกพืช การบำรุงรักษา การเก็บเกี่ยว และการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม รวมทั้ง ส่งเสริมการทำเกษตรแปลงใหญ่ในพื้นที่ที่เหมาะสม (zoning) ส่งเสริมการประกอบธุรกิจออนไลน์ผ่านเครือข่ายการสื่อสารสาธารณะ และเพิ่มช่องทางตลาดในกลุ่มตลาดเฉพาะ (Niche Market)

2. ยกระดับอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งและการทำอุตสาหกรรมประมงทะเลที่ได้มาตรฐานสากล โดยส่งเสริมให้มีการเพาะเลี้ยงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมการพัฒนากระบวนการผลิตที่มีประสิทธิภาพและมีการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐานสุขอนามัยและเป็นไปตามกฎกติกาสากล การส่งเสริมการจัดระเบียบเรือประมงเข้าสู่ระบบการควบคุมได้อย่างถูกต้องมีมาตรการควบคุมและเฝ้าระวังการประมง IUU ที่มีประสิทธิภาพขึ้นไปถึงการพัฒนาระบบการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) ของสินค้าประมง รวมทั้งส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารทะเลที่หลากหลาย ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา และชุมพร

3. ส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสาน เพื่อสร้างความสามารถในการพึ่งพาตนเองและความมั่นคงทางด้านรายได้ให้กับเกษตรกรรายย่อย สามารถใช้ทรัพยากรและปัจจัยการผลิตอย่างคุ้มค่า โดยเฉพาะการทำเกษตรและเลี้ยงสัตว์ผสมผสานร่วมกับการปลูกยางพาราปาล์มน้ำมันและไม้ผล หรือพื้นที่ปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมันที่ไม่เหมาะสมให้ผลผลิตต่ำ ส่งเสริมการปลูกพืชพันธุ์ดี (ไม้ผล และพืชผักรวมทั้งพืชเศรษฐกิจอื่น) ที่คำนึงถึงความสอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยการเพิ่มคุณภาพการเกษตรให้ได้มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อสนับสนุนการทำเกษตรผสมผสาน

4. ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะในกลุ่มเกษตรกรรุ่นใหม่เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ (Smart Farmer) โดยสนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร การสร้างและพัฒนาความเข้มแข็งขององค์กร/สถาบันเกษตรกรและพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตร ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบรวมทั้งสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งความรู้และแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรมและทั่วถึงยกระดับสินค้าและผู้ประกอบการให้มีความสามารถในการแข่งขัน เชื่อมโยงเครือข่ายในรูปแบบคลัสเตอร์สร้างความเชื่อมโยงธุรกิจชุมชนและ SME ส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจ Start up และส่งเสริมการพัฒนาตามแนวทางประชารัฐ

5. วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เป็นฐานปัจจัยการผลิตทางการเกษตรของภาค เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้เกิดความยั่งยืน อาทิ พื้นที่ป่าที่เป็นแหล่งต้นน้ำ ดิน แหล่งน้ำ ชายฝั่ง รวมทั้งพื้นที่ป่าชายเลน ซึ่งเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยและอนุบาลสัตว์น้ำวัยอ่อน โดยอาศัยความร่วมมือของชุมชนในการป้องกันอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติรวมทั้งการวางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัยในพื้นที่ที่เกิดน้ำท่วมซ้ำซาก อาทิ พัทลุง และนครศรีธรรมราช

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยวการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมและการเชื่อมโยงการค้าโลก

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำแห่งใหม่กับแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง โดยพัฒนาถนนเลียบริมชายฝั่งทะเลอ่าวไทยสายชุมพร-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช-สงขลา เชื่อมโยงกับสาย The Royal Coast ของภาคกลาง พัฒนาเส้นทางรถไฟเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเชื่อมโยงฝั่งอันดามันและอ่าวไทย อาทิ สายท่าหนุ่ย-พังงา-พุนพิน-ดอนสัก สายระนอง-ชุมพร และพัฒนาเส้นทางรถไฟเชื่อมโยงพื้นที่ตอนเหนือ-ใต้ของฝั่งอันดามัน และสายระนอง-พังงา-กระบี่-ตรัง ควบคู่กับการพัฒนาเมืองภูเก็ต เมืองหาดใหญ่ รวมทั้งเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาคให้เป็นเมืองน่าอยู่สามารถรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

2. พัฒนาและสนับสนุนท่าเรือสำราญในจังหวัดภูเก็ต ให้เป็นท่าเรือ หลัก (Homeport) ของโลกรวมทั้งพัฒนาท่าเรือแวะพัก (Port of Call) และท่าเรือมารีนาให้มีมาตรฐานในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีศักยภาพของภาค (กระบี่ พังงา และสมุย)

3. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพารา หาดใหญ่-สะเดา โดยเร่งรัดการพัฒนาโครงข่ายรถไฟ อาทิ รถไฟฟ้าหาดใหญ่-ปาดังเบซาร์ รถไฟฟ้าทางคู่ชุมพร-สุราษฎร์ธานี-หาดใหญ่-สงขลา พัฒนาทางหลวงพิเศษ (Motorway) หาดใหญ่-ด่านพรมแดนสะเดาพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าทุ่งสงเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงการขนส่งระบบราง รวมทั้งพัฒนาเมืองรอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองทุ่งสงและเมืองสะเดา (ปาดังเบซาร์) ตลอดจนพัฒนาท่าเรือสงขลาแห่งที่ 2 เพื่อรองรับการขนส่งสินค้าเชื่อมโยงกับท่าเรือชายฝั่งและท่าเรือหลักทั้งภายในและต่างประเทศ

4. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงภาคใต้กับเส้นทางการค้าโลก โดยการพัฒนาและปรับปรุงท่าเรือที่มีอยู่ในปัจจุบันให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มศักยภาพ พัฒนาและปรับปรุงสนามบินนานาชาติและสนามบินภายในประเทศ พัฒนาโครงข่ายรถไฟเชื่อมโยงท่าเรือสงขลา 2 -หาดใหญ่-ปาดังเบซาร์-

แบตเตอรี่เวอร์ธ (รัฐปีนัง มาเลเซีย) รวมทั้งพัฒนาโครงข่ายถนนสายหลักเป็น 4 ช่องจราจร และการพัฒนาโครงข่ายถนนสายรองให้เชื่อมโยงกับถนนสายหลักเพื่อสนับสนุนการขนส่งและกระจายสินค้าจากพื้นที่ตอนในสู่พื้นที่หลักได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการพัฒนาระบบส่งน้ำดิบ โดยการพัฒนาระบบโครงข่ายท่อส่งน้ำระบบจำหน่ายน้ำและการเพิ่มประสิทธิภาพระบบส่งน้ำให้เพียงพอเพื่อสนับสนุนปริมาณความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นและลดผลกระทบจากปัญหาขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง

ยุทธศาสตร์ที่ 5 อนุรักษ์ พื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม อย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน
แนวทางการพัฒนา

1. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฐานทรัพยากรให้มีความอุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะทรัพยากรดิน น้ำ ป่าไม้ ประมง และชายฝั่ง เพื่อเป็นปัจจัยการผลิตที่มีประสิทธิภาพ โดยการอนุรักษ์และฟื้นฟู ทรัพยากรโดยอาศัยความร่วมมือของชุมชน ส่งเสริมการปลูกป่าชุมชน ป่าชายเลน การปลูกไม้เศรษฐกิจ การรักษาระบบนิเวศทางทะเล อนุรักษ์ฟื้นฟูสัตว์น้ำบริเวณป่าชายเลน และการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง โดยใช้เทคโนโลยีและรูปแบบที่เหมาะสมกับแต่ละสภาพพื้นที่ และการจัดระเบียบและกำหนดกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสิ่งปลูกสร้างบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลเพื่อลดผลกระทบต่อการกัดเซาะบริเวณชายฝั่ง รวมทั้งจัดการฐานข้อมูลเพื่อการวางแผนทางการเกษตรที่เหมาะสม และระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อเฝ้าระวังและ ติดตามสถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2. วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ โดยนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดทาระบบการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำที่ทันสมัย จัดทำข้อมูลสารสนเทศด้านน้ำเพื่อแก้ไข ปัญหาภัยแล้งและอุทกภัยในพื้นที่ที่เกิดน้ำท่วมซ้ำซาก อาทิ พัทลุง และนครศรีธรรมราชรวมทั้งจัดหาเงินเพื่อชุมชนชนบทและน้ำ เพื่อการบริโภคอุปโภคและการเกษตรที่เพียงพอ ตลอดจนการพัฒนาระบบสำรองและกักเก็บน้ำ และระบบส่งน้ำดิบ โดยการพัฒนาระบบโครงข่ายท่อส่งน้ำ ระบบจำหน่ายน้ำ และการเพิ่มประสิทธิภาพระบบส่งน้ำให้เพียงพอ เพื่อสนับสนุนปริมาณความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นในเขตเมือง เพื่อการอยู่อาศัย พาณิชยกรรมและบริการและลดผลกระทบจากปัญหาขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง

3. ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน เพื่อสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน โดยส่งเสริมการใช้พลังงานจากธรรมชาติ อาทิ ลม แสงแดด ชีวมวล (จากวัสดุ เหลือใช้ทางการเกษตร) และส่งเสริมให้เอกชนเข้ามาร่วมลงทุนในสาขาพลังงาน โดยใช้รูปแบบการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public Private Partnership: PPP) รวมทั้งส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ประหยัดพลังงานให้กับผู้ประกอบการ การให้ ความรู้กับประชาชนในการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

4. บริหารจัดการและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ โดยการลงทุน ในโครงสร้างพื้นฐานด้านการจัดการมลพิษ อาทิ ระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย และระบบกำจัดขยะมูลฝอยที่เหมาะสม การให้ความรู้การจัดการขยะตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง ควบคู่กับการสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนทุกวัย ทั้งในและนอกระบบการศึกษา รณรงค์การบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อลดปริมาณการเกิดของเสีย ส่งเสริม และเข้มงวดการดำเนินมาตรการ 3 R (Reduce Reuse Recycle) ทั้งในระดับท้องถิ่น และชุมชน ส่งเสริมระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ปลายทางอย่างเหมาะสม เช่น การใช้ระบบฝังกลบที่ถูกหลักวิชาการ การแปลงขยะเป็นพลังงาน เป็นต้น สนับสนุนการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการควบคุมและแก้ไขปัญหา สิ่งแวดล้อม

และสนับสนุนท้องถิ่นและชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมด้วยมาตรการจูงใจ ทั้งมาตรการทางภาษี และมาตรการสนับสนุนงบประมาณ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาประตูการค้าฝั่งตะวันตก (Western Gateway) โดยการพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ที่มีในปัจจุบันและพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อเชื่อมโยงฝั่งอ่าวไทยฝั่งอันดามัน-ประเทศแถบเอเชียใต้ ให้สามารถเดินทางและขนส่งสินค้าผ่านเส้นทางประตูเศรษฐกิจ ด้านตะวันตกของประเทศไทยได้อย่างต่อเนื่องไร้รอยต่อ ส่งเสริมระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐานสากล และศึกษาความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจทั้งด้านการผลิต การค้า การลงทุน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาท่าเรือจังหวัดระนอง และการเชื่อมโยงเส้นทางรถไฟระหว่างชุมพร-ระนอง ที่จะสนับสนุนให้เกิดการใช้ประโยชน์จากท่าเรือระนองให้เป็น Western Gateway
2. พัฒนาประตูการท่องเที่ยวอ่าวไทยและอันดามัน (Royal Coast & Andaman Route) โดยพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงฝั่งอ่าวไทยและอันดามันตามแนวประจวบคีรีขันธ์ -ชุมพร-ระนองเมียนมา ควบคู่กับการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวและสนับสนุนกิจกรรมกระตุ้นการท่องเที่ยวเชื่อมโยง ทั้งสองฝั่งทะเล รวมทั้งการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมทั้งทางบกและทางอากาศ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว มุ่งเน้นรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีคุณภาพและมาตรฐานเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลของจังหวัดชุมพรกับ Royal Coast และเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวสู่แหล่งน้ำแร่และเกาะต่าง ๆ ของจังหวัดระนองและประเทศเมียนมา
3. พัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและการแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูง (Bio-Based & Processed Agricultural Products) โดยสนับสนุนการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการผลิต ส่งเสริมการวิจัย และพัฒนา เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าทางการเกษตร โดยเน้นการวิจัยและพัฒนาเพื่อต่อยอดจากการผลิตน้ำมันปาล์มในจังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และจังหวัดใกล้เคียง (กระบี่ และชุมพร) ไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูงขึ้น อาทิ Phase Change Material (PCM) และ Nutritional Foods พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมยางพาราและการแปรรูปอาหาร และพืชเศรษฐกิจสำคัญอื่นๆ ผ่านการสร้างความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนและสถาบันการศึกษากำหนดเขตพื้นที่และสิทธิประโยชน์สำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพที่ชัดเจน เพื่อดึงดูดการลงทุนของภาคเอกชน ส่งเสริมการพัฒนาศูนย์กลางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
4. การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติการส่งเสริมวัฒนธรรม และการพัฒนาเมืองน่าอยู่ (Green Culture & Livable Cities) ในพื้นที่จังหวัดชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช โดยเน้นกรอบการเป็นเมืองที่มีความน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มและยังคงรักษาอัตลักษณ์ของพื้นที่รวมทั้งอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ป่าไม้ และป่าชายเลน เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน อนุรักษ์และส่งเสริม วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้และ การท่องเที่ยววิถีชุมชน และพัฒนาเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม และเอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคม โดยกำหนดการพัฒนาเมืองระนองให้เป็น Smart Living City ที่มีการวางผังเมือง และระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการที่ทันสมัย

3.2 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พ.ศ. 2561 – 2565

เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย “ศูนย์กลางการเกษตร การค้า การลงทุน การท่องเที่ยวนานาชาติ โลจิสติกส์ที่สมบูรณ์ สิ่งแวดล้อมยั่งยืน และสังคมคุณภาพ”

นิยามเป้าหมาย

ศูนย์กลางการเกษตร	หมายถึง เป็นศูนย์กลางด้านการเกษตร อุตสาหกรรมเกษตรที่เกี่ยวข้องที่กลุ่มจังหวัดมีศักยภาพ เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ข้าว ไม้ผล สมุนไพร การประมง ปศุสัตว์ ทั้งด้านการผลิต แปรรูป การตลาด เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ รวมถึงการส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจ และการพัฒนาบุคลากรด้านการเกษตร
การค้า การลงทุน	หมายถึง เป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน ด้านการบริหารจัดการ การตลาดในสินค้า และบริการอย่างครบวงจรที่เชื่อมโยงการค้า การลงทุน ระหว่างประเทศ
ศูนย์กลางการท่องเที่ยวนานาชาติ	หมายถึง การมีความโดดเด่นสถานที่ท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวระดับนานาชาติและความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว
โลจิสติกส์ที่สมบูรณ์	หมายถึง การมีระบบคมนาคมที่เชื่อมโยงทั้งทางบก ทางอากาศ และทางน้ำ และการพัฒนาระบบเครือข่าย การสื่อสาร สารสนเทศ และพลังงาน เพื่อเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สนับสนุน การพัฒนาด้านต่าง ๆ ของกลุ่มจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ
สิ่งแวดล้อมยั่งยืน	หมายถึง การพัฒนาในทุกด้านของกลุ่มจังหวัด จะต้องไม่สร้างปัญหาต่อทรัพยากร ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม รวมทั้งต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนา การอนุรักษ์ ปันฟู เพื่อป้องกัน และการแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และภัยพิบัติทางธรรมชาติที่มีอยู่
สังคมคุณภาพ	หมายถึง การดำเนินการกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยในประเด็น ยุทธศาสตร์ต่างๆ โดยน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทาง และคงอัตลักษณ์ของความเป็นไทย ความเป็นวัฒนธรรมท้องถิ่น รวมถึงพหุวัฒนธรรม เพื่อมุ่งสู่การเป็นสังคมคุณภาพ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

เป้าประสงค์รวม

1. กลุ่มจังหวัดเป็นศูนย์กลาง การผลิตและแปรรูป ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ข้าว ไม้ผล สมุนไพร การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ และการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจที่มีความโดดเด่นในพื้นที่
2. กลุ่มจังหวัดมีมูลค่าการค้า การลงทุนที่เพิ่มขึ้น
3. กลุ่มจังหวัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติ ที่มีคุณภาพ และมีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว
4. มีระบบโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ที่มีศักยภาพในการรองรับการพัฒนาต่าง ๆ ของกลุ่มจังหวัด
5. กลุ่มจังหวัดมีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ มีสิ่งแวดล้อม ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

1. เป้าประสงค์รวม ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม 5 ปี	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี				
			2561	2562	2563	2564	2565
1. กลุ่มจังหวัดเป็นศูนย์กลาง การผลิต และแปรรูปยางพารา ปาล์มน้ำมัน ข้าว ไม้ผล สมุนไพร การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เศรษฐกิจ และการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจที่มีความโดดเด่นในพื้นที่	-ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดที่แท้จริง (GPP) ภาคเกษตรกรรม เพิ่มขึ้น 2 % จากค่าฐาน	87,803 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ย 53-57)	0.5 %	1.0 %	1.5 %	1.8 %	2 %
	ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดที่แท้จริง (GPP) สาขาอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้น 6% จากค่าฐาน	60,613 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ย 53-57)	3 %	4 %	5 %	6 %	6 %
3. กลุ่มจังหวัดมีมูลค่าการค้า การลงทุนที่เพิ่มขึ้น	ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดที่แท้จริง (GPP) การค้า การลงทุน เพิ่มขึ้น 2% จากค่าฐาน	401,803 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ย 53-57)	0.5 %	1.0 %	1.5 %	1.8 %	2 %
3. กลุ่มจังหวัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยว นานาชาติ ที่มีคุณภาพ และมีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว	ร้อยละของรายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น 10% จากค่าฐาน	101,033 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ย 54-58)	7 %	7 %	8 %	8 %	10 %
4. มีระบบโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ที่มีศักยภาพ ในการรองรับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของกลุ่มจังหวัด	ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (GPP) สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคมเพิ่มขึ้น 10 % จากค่าฐาน	20,830 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ย 53-57)	4 %	6 %	8 %	10 %	10 %

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม ๕ ปี	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี				
			2561	2562	2563	2564	2565
. กลุ่มจังหวัดมี ทรัพยากรธรรมชาติที่ สมบูรณ์ มีสิ่งแวดล้อม ประชาชนมีคุณภาพ ชีวิต และสภาพสังคม ที่ดี	-ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่ม จังหวัดที่แท้จริง (GPP) สาขาการบริการด้าน สุขภาพและสังคม เพิ่มขึ้น 13% - สถานการณ์การกัด เซาะชายฝั่งทะเลของ กลุ่มจังหวัดลดลง 4% จากค่าฐาน	9,523 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ย 53-57)	10 %	11 %	12 %	13 %	13 %

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

1) ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาด้านที่ 1 การพัฒนาการเกษตร ด้านการผลิต แปรรูป การตลาด

และ การบริหารจัดการพืชเศรษฐกิจหลัก (ปาล์มน้ำมันยางพารา ข้าว ไม้ผล สมุนไพร) การประมง และปศุสัตว์

ประเด็นการพัฒนาด้านที่ 2 การส่งเสริมการค้า การลงทุน การบริหารจัดการ การตลาด ในสินค้า

และบริการอย่างครบวงจร ที่เชื่อมโยงการค้า การลงทุนระหว่างประเทศ

ประเด็นการพัฒนาด้านที่ 3 การพัฒนาสู่การเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับนานาชาติ

ที่มีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาด้านที่ 4 การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง โลจิสติกส์ พลังงาน ระบบเครือข่าย

การสื่อสารสารสนเทศเพื่อรองรับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาด้านที่ 5 การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียว และสังคมคุณภาพ

ประเด็นการพัฒนา	แผนงาน	ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย					
			พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2561- 2565
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ 1 การพัฒนาการเกษตร ด้านการผลิต แปรรูป	1. บริหารจัดการพืช เศรษฐกิจ (ยางพารา ปาล์ม น้ำมัน ข้าว ไม้ผล สมุนไพร) อย่างครบวงจร (การผลิต ขั้นต้น การวิจัย การแปรรูป	1. ผลิตภัณฑ์ มวลรวม กลุ่มจังหวัดที่ แท้จริง (GPP)	0.5 %	1.0 %	1.5 %	1.8 %	2.0 %	2.0 %

ประเด็นการพัฒนา	แผนงาน	ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย					
			พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2561- 2565
การตลาดและ การบริหารจัดการพืช เศรษฐกิจหลัก (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ข้าว ไม้ผล สมุนไพร) การประมง และปศุสัตว์	การหาช่องทางทางการตลาด) เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและลด ต้นทุนการผลิต รวมทั้ง ส่งเสริมการขับเคลื่อนในการ เป็น Oil Palm City 2. ส่งเสริมการบริหาร จัดการประมง และปศุสัตว์ ให้ได้มาตรฐานสากล ครบวงจร โดยใช้ เทคโนโลยีและ นวัตกรรมใหม่ เพื่อสามารถแข่งขันกับ ผู้ผลิตอื่น ๆ ในกลุ่ม ประชาคมอาเซียน 3. ส่งเสริมการปลูกไม้ เศรษฐกิจ การสร้างแบรนด์ ผลผลิตผลไม้เศรษฐกิจ และ ส่งเสริมการปลูกพืชแบบ ผสมผสานของกลุ่มจังหวัด 4. ส่งเสริมการพัฒนา บุคลากรด้านการเกษตร	ภาคเกษตรกรรม เพิ่มขึ้น 2% จากค่าฐาน 2. ผลิตภัณฑ์ มวลรวม กลุ่มจังหวัดที่แท้จริง (GPP) สาขา อุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น 6% จากค่าฐาน	3 %	4 %	5 %	6 %	6 %	6 %
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ 2 การส่งเสริมการค้า การลงทุน การบริหาร จัดการ การตลาด ในสินค้า และบริการ อย่างครบวงจรที่ เชื่อมโยงการค้า การลงทุนระหว่าง ประเทศ	1. พัฒนาการค้าการ ลงทุนและพื้นที่เขต พัฒนาเศรษฐกิจ พิเศษ รวมทั้งส่งเสริม ด้านการค้าชายแดน 2. ส่งเสริมการพัฒนา ระบบตลาดดิจิทัล 3. ส่งเสริมการพัฒนา ด้านการค้าเพื่อเชื่อมโยง ระเบียงเศรษฐกิจ ภาคใต้	1. ผลิตภัณฑ์ มวลรวม กลุ่มจังหวัด ที่แท้จริง (GPP) ภาคเกษตรกรรม เพิ่มขึ้น 2% จากค่าฐาน	1.0 %	1.0 %	1.5 %	2 %	2 %	2 %
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ 3 การพัฒนาสู่การเป็น เมืองท่องเที่ยวระดับ นานาชาติ ที่มีความ หลากหลายของรูปแบบ การท่องเที่ยว เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว ที่มีคุณภาพอย่างยั่งยืน	1. เพิ่มสถานที่ ท่องเที่ยวและกิจกรรม การท่องเที่ยว ที่หลากหลายและ สร้างเอกลักษณ์จากการ ท่องเที่ยว 2. การพัฒนาการ ท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ที่สอดคล้องกับแนวโน้ม การท่องเที่ยวใหม่ ๆ เช่น ส่งเสริมกิจกรรม MICE การท่องเที่ยว เชิงกีฬา เชิงสุขภาพ เชิงเกษตร เชิงผจญภัย แบบ Smart City Tourism รวมทั้งการ	1. ร้อยละของ รายได้จากการ ท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 15% จากค่า ฐาน	13 %	14 %	15 %	15 %	15 %	15 %

ประเด็นการพัฒนา	แผนงาน	ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย					
			พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2561- 2565
	ท่องเที่ยวชุมชน OTOP และ OTOP นวัตกรรม พื้นฐานทรัพยากร ประเพณี วัฒนธรรม ที่เป็นอัตลักษณ์ของพื้นที่ เพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยว ของกลุ่มจังหวัด ทั้งทางบกและทางทะเล และรองรับ Thailand riviera ในพื้นที่ภาคใต้ 3. พัฒนาระบบส่งเสริม ดุลยภาพและระบบรักษา ความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินทั้งทางบกทางน้ำ ทางอากาศของนักท่องเที่ยว 4. บริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมเพื่อส่งเสริม พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และชุมชนเมืองอย่าง ยั่งยืน 5. พัฒนาบุคลากรด้าน การท่องเที่ยวในด้านองค์ ความรู้ และทักษะที่ เกี่ยวข้องกับการ ท่องเที่ยว 6. รวบรวมข้อมูลด้าน การท่องเที่ยวที่ครบทุก ประเด็นและพัฒนาการ ตลาดการท่องเที่ยว เพื่อการท่องเที่ยวที่มี ศักยภาพ							
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ 4 การพัฒนา ระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง โลจิสติกส์ พลังงาน ระบบเครือข่าย การสื่อสาร สารสนเทศ เพื่อรองรับการพัฒนา ของกลุ่มจังหวัด	1. พัฒนาโครงข่ายการคมนาคม โลจิสติกส์ รวมทั้งพัฒนา โครงข่ายระบบสารสนเทศเพื่อรองรับการ ขยายตัวของพื้นที่ เขตเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว 2. ส่งเสริมการใช้ พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และสรรหาพลังงานทดแทนเพื่อความยั่งยืน ของพลังงาน	1. ผลิตภัณฑ์มวลรวม กลุ่ม จังหวัด (GPP) สาขา การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม เพิ่มขึ้น 10 % จากค่าฐาน	4 %	6 %	8 %	10 %	10 %	10 %

ประเด็นการพัฒนา	แผนงาน	ตัวชี้วัดของแผนงาน	ค่าเป้าหมาย					
			พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2561- 2565
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ 5 การพัฒนาสู่การเป็น เมืองสีเขียว และสังคม คุณภาพ	1. อนุรักษ์ พันธุ์และ แก้ไขปัญหา รวมทั้งเพิ่ม ประสิทธิภาพ การบริหารจัดการการ ใช้ทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อความยั่งยืน 2. เพิ่มความปลอดภัย ลดความเสี่ยง จากภัย พิบัติและสาธารณภัย 3. พัฒนาศักยภาพบุคลากร ทุกช่วงวัย เพื่อรองรับการ เปลี่ยนแปลงของสังคมใน ปัจจุบัน 4. ส่งเสริมการบริหาร ผลกระทบจากการพัฒนา เพื่อความยั่งยืน	1. ผลิตภัณฑ์ มวลรวม กลุ่มจังหวัดที่ แท้จริง (GPP) สาขาบริการ ด้านสุขภาพและ สังคม เพิ่มขึ้น 13% 2.สถานการณ์ การ กัดเซาะชายฝั่งทะเล ของกลุ่มจังหวัด ลดลง 4% จาก ค่า ฐาน	10 %	11 %	12 %	13 %	13 %	13 %
			1 %	2 %	3 %	3 %	4 %	4 %

3.3 แผนพัฒนาจังหวัด

วิสัยทัศน์จังหวัดสุราษฎร์ธานี “เมืองเกษตรคุณภาพ การท่องเที่ยวยั่งยืน สังคมเป็นสุข”

ยุทธศาสตร์ การพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) ประเด็นยุทธศาสตร์ 5 ประเด็น

1. ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการผลิตสินค้าทางการเกษตร ปศุสัตว์และประมงที่มีคุณภาพ

โดยมีแนวทางการพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรสู่ความมั่นคงและยั่งยืน พัฒนาปศุสัตว์ ประมง
อย่างเป็นระบบตามมาตรฐาน

2. ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวทุกมิติ

โดยมีแนวทางการพัฒนาประกอบด้วยการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนในจังหวัดให้มีคุณภาพมาตรฐาน
ระดับอาเซียนและการพัฒนาจังหวัดเป็นแหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมที่ได้รับการยอมรับในระดับ
ประเทศ และเป็นแหล่ง ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่รู้จักระดับโลก

3. ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์เชื่อมโยงภูมิภาคทั้งจังหวัดและ กลุ่มจังหวัดโดยใช้พื้นฐานดิจิทัล

โดยมีแนวทางการการใช้ดิจิทัลเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์

4. ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิตเพื่อให้ความสมบูรณ์เพื่อสังคมน่าอยู่

โดยมีแนวทางการพัฒนาประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และดำรงชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง
พัฒนาครอบครัวชุมชนและสังคมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตประชาชนดำรงชีวิตตามแบบอย่างผู้นำที่ดีของ
จังหวัด

5. ยุทธศาสตร์ที่ 5 ส่งเสริมการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยใช้ฐานเกษตรและ ท่องเที่ยวมาจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โดยมีแนวทางการพัฒนาพื้นที่ป่าอนุรักษ์ป่าต้นน้ำให้ได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟูให้มีความอุดมสมบูรณ์ควบคู่กับ
การส่งเสริมสนับสนุนปลูกป่าไม้เศรษฐกิจชุมชนเพิ่มศักยภาพอพท.ให้สามารถจัดการขยะในพื้นที่ได้อย่างมี
ประสิทธิภาพรวมทั้งพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำและแหล่งน้ำธรรมชาติให้ได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟูเพื่อการใช้ประโยชน์
อย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues) ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันภาคเกษตร และอุตสาหกรรมเกษตร และ
การพลังงาน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมและศูนย์โลจิสติกส์ (Logistics) ภาคใต้ตอนบน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาสังคมปลอดภัย คุณภาพชีวิตที่ดี และมีศักยภาพในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติที่มั่นคงและมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี						แนวทางการพัฒนา
				พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2561- 2565	
1. การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันภาคเกษตรอุตสาหกรรมและการพลังงาน	1.1 เพิ่มศักยภาพการพัฒนาเศรษฐกิจด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร	1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ภาคเกษตร (ร้อยละ 1/ปี)	ค่าเป้าหมาย 47,266 ลบ. ใช้ข้อมูล GPP ปี 2560 เป็นฐาน	1	1	1	1	1	1	1.1.1 พัฒนาภาคการผลิตและอุตสาหกรรม ยางพาราและปาล์ม น้ำมันแบบครบวงจร (การผลิต การแปรรูป การตลาด) เพื่อเพิ่มมูลค่าและศักยภาพในการแข่งขัน
		2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) สาขาอุตสาหกรรม (ร้อยละ 0.5 /ปี)	ค่าเป้าหมาย 25,010.63 ลบ. ใช้ข้อมูล GPP ปี 2560 เป็นฐาน	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	1.2.1 ส่งเสริมและพัฒนา ยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร (พืช, ประมง, ปศุสัตว์)
		3) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการผลิตพลังงานทดแทน (ร้อยละ 0.5/ ปี)	ค่าเป้าหมาย 133.43 MW	N/A	N/A	N/A	0.5	0.5	0.5	1.3.1 ส่งเสริมและการพัฒนา การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และพลังงานทดแทน

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี						แนวทางการพัฒนา
				พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2561- 2565	
2. การส่งเสริมอุตสาหกรรมบริการ และการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน	2.1 สร้างเศรษฐกิจด้วยอุตสาหกรรมบริการ การท่องเที่ยวและระบบโลจิสติกส์	1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว (ร้อยละ 5/ ปี)	ค่าเป้าหมายในปี 64 (115,812.6 ลบ) โดยใช้ตัวเลขจากฐานปี 63	10	10	5	5	5	7	2.1.1 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจการการท่องเที่ยวอันเป็นเอกลักษณ์จังหวัดให้ตอบรับกระแสการท่องเที่ยวโลก 2.1.2 บริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้ มีประสิทธิภาพปลอดภัยนำไปสู่ความยั่งยืน 2.1.3 พัฒนาบุคลากรด้านการบริการ และการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพมาตรฐาน 2.1.4 เพิ่มขีดความสามารถในการประชาสัมพันธ์การตลาดของภาคเอกชน และเครือข่ายการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี					พ.ศ. 2561- 2565	แนวทางการพัฒนา
				พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565		
3. การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมและศูนย์โลจิสติกส์ (Logistics) ภาคใต้ ตอนบน		2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์ มวลรวมจังหวัด (GPP) สาขาการขนส่ง และการคมนาคม (ร้อยละ 3 ปี)	ค่าเป้าหมาย 7,294 ลบ.) ใช้ฐานข้อมูลของ GPP ปี 60	3	3	3	3	3	3	3.1.1 พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งและศูนย์โลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจภูมิภาค
4. การพัฒนาสังคมปลอดภัย คุณภาพชีวิต ที่ดีและมีศักยภาพ ในการแข่งขัน	3.1 พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนสู่สังคมเป็นสุข	ยาเสพติด 1)ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้เสพยาเสพติดได้รับการบำบัดในทุกระบบ (ร้อยละ 20/ปี)	(ค่าเป้าหมาย 2,000 คน) โดยใช้ฐานปี 2561	10	10	10	10	10	50	4.1.1 เพิ่มประสิทธิภาพการรักษาความปลอดภัยพื้นที่ท่องเที่ยว นานาชาติ และชุมชน
		2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนหมู่บ้าน/ ชุมชนระดับเฝ้าระวังในการแพร่ระบาดของยาเสพติดต่อจำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนทั้งหมด (ร้อยละ 10/ ปี)	ค่าเป้าหมาย 571หมู่บ้าน/ชุมชน) โดยใช้ฐานปี 61	10	10	10	10	10	50	2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน ระดับเฝ้าระวัง ในการแพร่ระบาดของยาเสพติดต่อจำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน ทั้งหมด (ร้อยละ 10/ ปี)

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี					พ.ศ. 2561- 2565	แนวทางการพัฒนา
				พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565		
4. การพัฒนาสังคม ปลอดภัย คุณภาพชีวิตที่ดี และมีศักยภาพ ในการแข่งขัน (ต่อ)	3.1 พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนสู่สังคมเป็นสุข	3) ร้อยละที่ลดลงของจำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนระดับเฝ้าระวังในการแพรระบาดยาเสพติดต่อจำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนทั้งหมด ร้อยละ10/ปี	(ค่าเป้าหมาย 210.23 หมู่บ้าน/ชุมชน	10	10	10	10	10	25	3) ร้อยละที่ลดลงของจำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนระดับเฝ้าระวังในการแพรระบาดยาเสพติดต่อจำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนทั้งหมด ร้อยละ10/ปี
		คตี่ 4) อัตราคตี่ต่อประชากรแสนคน ลดลง (คตี่ อาชญากรรม กลุ่มคตี่ 1: คตี่ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและเพศ และ 2 คตี่ความผิดเกี่ยวกับ ทรัพย์สิน) : (จำนวน 20 คตี่/ปี)	(ค่าเป้าหมาย 112 คตี่/ประชากรแสน คน โดยใช้ฐาน ปี 61)	172	152	132	112	102	132	คตี่ 4) อัตราคตี่ต่อประชากรแสนคน ลดลง (คตี่ อาชญากรรม กลุ่มคตี่ 1: คตี่ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและเพศ และ 2 คตี่ความผิดเกี่ยวกับ ทรัพย์สิน) : (จำนวน 20 คตี่/ปี)
		5) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการจับกุมคตี่(กลุ่ม คตี่ 1: คตี่ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและเพศ และ 2 คตี่ความผิดเกี่ยวกับ ทรัพย์สิน)	ร้อยละ 4/ปี (ค่าเป้าหมาย 74 โดยใช้ฐาน ปี 61)	62	66	70	74	78	70	5) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการจับกุมคตี่(กลุ่มคตี่ 1: คตี่ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและ เพศ และ 2 คตี่ความผิดเกี่ยวกับ ทรัพย์สิน)

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี					พ.ศ. 2561- 2565	แนวทาง การ พัฒนา
				พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565		
4. การพัฒนาสังคม ปลอดภัย คุณภาพชีวิต ที่ดี และมีศักยภาพ ใน การแข่งขัน (ต่อ)	3.1 พัฒนา คุณภาพชีวิตของ ประชาชนสู่สังคม เป็นสุข	ระดับความสำเร็จของ การศึกษาขั้นพื้นฐาน 6) จำนวนปีการศึกษา เฉลี่ยของประชากรไทย (อายุ 15-99 ปี)	ค่าเป้าหมาย 13.0 (โดยใช้ ฐานปี 61)	9.0	10.0	12	13.0	15	12	4.1.2 พัฒนาการ เรียนรู้ของ เยาวชน เพื่อ สร้างทักษะ ในศตวรรษ ที่ 21
		7) สัดส่วนการเข้า ศึกษาต่อในสายอา ชีวศึกษาต่อสายสามัญ (เพิ่มขึ้นปีละ 1.31)	ค่าเป้าหมาย 25.37 : 74.63 โดยใช้ฐานปี 63	21.44 : 78.56	22.44 : 77.25	24.06 : 75.94	25.37 : 74.63	26.68 : 73.32	24.06 : 75.94	7) สัดส่วน การเข้า ศึกษาต่อ ในสาย อาชีวศึกษา ต่อสาย สามัญ (เพิ่มขึ้น ปีละ 1.31)
		8) ค่าเฉลี่ย O-net ม.3 ที่ เพิ่มขึ้น (ร้อย ละ 3/ปี)	ค่าเป้าหมาย 42.69 ของปี 61	33.69	36.69	39.69	42.69	45.69	39.69	8) ค่าเฉลี่ย O-net ม.3 ที่ เพิ่มขึ้น (ร้อยละ 3/ ปี)
		9) ร้อยละของการมี งานทำของบัณฑิต ภายใน 1 ปีที่สำเร็จ การศึกษา	ค่าเป้าหมาย ร้อยละ 85	85	85	85	85	85	85	

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี					พ.ศ. 2561- 2565	แนวทาง การ พัฒนา
				พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565		
4. การพัฒนาสังคม ปลอดภัย คุณภาพชีวิต ที่ดี และมีศักยภาพ ใน การแข่งขัน (ต่อ)	3.1 พัฒนา คุณภาพชีวิตของ ประชาชนสู่สังคม เป็นสุข	สุขภาวะ 10) ร้อยละ ของสถานบริการ สุขภาพมีคุณภาพ มาตรฐานที่กำหนด (HA) ร้อยละ 100	(ค่าเป้าหมาย 22 แห่ง)	80	85	90	95	100	95	4.3.1 เพิ่ม ประสิทธิ ภาพ ระบบ บริการ สาธารณสุข 4.3.2 ขับเคลื่อน แนวทาง ปรัชญาของ เศรษฐกิจ พอเพียง แก่ หมู่บ้าน/ ชุมชน อย่าง ทั่วถึง 4.3.3 ส่งเสริมและ สนับสนุน การเป็น ศูนย์กลาง ด้านการ บริการ วิชาการและ ICT
5. การสร้างฐาน ทรัพยากรธรรมชาติที่ มั่นคงและมี สภาพแวดล้อมที่ เหมาะสม	5.1 บริหาร จัดการ สิ่งแวดล้อมและ ฐานทรัพยากร ธรรมชาติที่ยั่งยืน	1) ร้อยละของปริมาณ ขยะมูลฝอยได้รับการ จัดการอย่างถูกต้อง (ร้อยละ 50/ปี)	ค่าเป้าหมาย ร้อยละ 50 (โดยใช้ฐาน ปริมาณขยะที่ เกิดขึ้นจริงปี 61)	50	50	50	50	50	50	5.1.1 ส่งเสริมการ มีส่วนร่วมใน การจัดการ สิ่งแวดล้อม จาก แหล่งกำเนิด มลพิษ
		2) ร้อยละของ คุณภาพน้ำผิวดิน ที่อยู่ในเกณฑ์ มาตรฐานและ เป็นไปตามประกาศ กรมควบคุมมลพิษ (ร้อยละ 80/ปี)	ค่าเป้าหมาย ร้อยละ 80 (โดยใช้ฐานปี 61 จำนวน 9 สถานี)	80	80	80	80	80	80	

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี					พ.ศ. 2561-2565	แนวทาง การพัฒนา
				พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565		
5. การสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติที่มั่นคงและมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม (ต่อ)	5.1 บริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและฐานทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน	4) ร้อยละของของคุณภาพน้ำ ทะเลบริเวณชายหาดท่องเที่ยวที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำทะเลประเภทที่ 4 เพื่อการสันทนาการ (ร้อยละ 80/ปี)	ค่าเป้าหมายร้อยละ 80 (โดยใช้ฐานปี 61 จำนวน 43 สถานี)	80	80	80	80	80	80	
		5) ร้อยละของพื้นที่สีเขียวที่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับพื้นที่ป่าไม้ของจังหวัด (ร้อยละ 0.001/ปี)	ค่าเป้าหมายร้อยละ 0.001 (จากฐานพื้นที่ป่าไม้ ปี 63)	0.001	0.001	0.001	0.001	0.001	0.001	5.1.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้มีประสิทธิภาพ
		6) จำนวนพื้นที่ป่าไม้ที่เสื่อมโทรมหรือถูกทำลายได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟู (100 ไร่/ปี)	ค่าเป้าหมาย 100 ไร่ (โดยใช้ฐานปีที่ผ่านมา)	100	100	100	100	100	100	
		7) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของชุมชนพื้นที่เสี่ยงภัยที่ได้รับการเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติ (ร้อยละ 5/ปี)	ค่าเป้าหมาย 270 ชุมชน (ฐานข้อมูลปี 61)	5	5	5	5	5	5	5.1.3 ลดความเสี่ยงและเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนในการจัดการภัยพิบัติและสาธารณภัย

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

วิสัยทัศน์

“โครงสร้างพื้นฐานดี ประเพณีวัฒนธรรมเด่น เน้นการท่องเที่ยว รักษาสิ่งแวดล้อม
น้อมนำ เศรษฐกิจ พอเพียง”

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล

พันธกิจ

1. บูรณาการและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน
2. สนับสนุนการจัดทำผังเมืองรวมจังหวัด
3. ส่งเสริมการพัฒนาด้านอาชีพ การลงทุนและพาณิชย์กรรม
4. พัฒนาศักยภาพด้านเศรษฐกิจ การประกอบอาชีพและส่งเสริมการดำเนินงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
5. สร้างความเข้มแข็ง และรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชน
6. ส่งเสริมด้านกีฬาและนันทนาการ
7. ส่งเสริม สนับสนุนการบริการด้านสาธารณสุข
8. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาให้ได้มาตรฐาน
9. ขยายโอกาส เพิ่มช่องทางการเรียนรู้ และลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา
10. ทำนุบำรุง ส่งเสริมกิจกรรมทางด้านศาสนา อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี จารีต ปรชาญชาวบ้าน และภูมิปัญญาท้องถิ่น
11. ส่งเสริม ประชาสัมพันธ์ และยกระดับมาตรฐานด้านการท่องเที่ยว และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน
12. ส่งเสริม อนุรักษ์ ปันฟู และสร้างเครือข่ายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
13. พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี
14. ส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาคสิทธิเสรีภาพ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
15. ส่งเสริมการเทิดทูนสถาบันหลักของชาติและผู้ทำคุณประโยชน์แก่บ้านเมือง

เป้าประสงค์

1. ปกป้องและเชิดชูสถาบันหลักของชาติ และการยกย่อง เชิดชูเกียรติ ผู้ทำคุณประโยชน์ต่อประเทศ
2. ส่งเสริมการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย และการมีส่วนร่วมของประชาชน
3. ส่งเสริมการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล
4. พัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่งให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน
5. พัฒนาสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ ไฟฟ้าแสงสว่าง การผังเมือง การควบคุมอาคาร และการบริหารจัดการน้ำ
6. ส่งเสริม อนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมประเพณี จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและทำนุบำรุงศาสนา
7. ส่งเสริมด้านสวัสดิการสังคม สังคมสงเคราะห์ และสาธารณสุข
8. ส่งเสริมการจัดการศึกษาให้ได้มาตรฐานการศึกษา
9. การส่งเสริม และพัฒนาอาชีพ การลงทุน และพาณิชย์กรรม
10. ส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
11. ส่งเสริมด้านการกีฬาและนันทนาการ
12. ส่งเสริมการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย สร้างความสมานฉันท์ ให้สังคมสงบสุข
13. ส่งเสริม สนับสนุนการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
14. อนุรักษ์ ป่าไม้ สัตว์ป่า สร้างเครือข่าย เฝ้าระวังทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
15. พัฒนาบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

2. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อ

2.1 วิสัยทัศน์

องค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) การพัฒนาท้องถิ่น เพื่อแสดงสถานการณ์ในอนาคต ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า ซึ่งจะสามารถสะท้อนถึงสภาพการณ์ของท้องถิ่นในอนาคตอย่างรอบด้าน ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมด้านต่างๆ จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคต ดังนี้

“โครงสร้างพื้นฐานถาวร เศรษฐกิจวัฒนธรรมการศึกษาเด่น	พัฒนาคุณภาพชีวิต มุ่งเน้นสุขุมชนน่าอยู่”
---	---

2.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนา

คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อ ร่วมกับประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ รวมทั้งองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้ทบทวนการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาของ องค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อ 6 ด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต
- 3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย
- 4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
- 5) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 6) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.3 เป้าประสงค์

คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อ ร่วมกับประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ รวมทั้งองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้ทบทวนการกำหนดเป้าประสงค์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อ 6 เป้าประสงค์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 1) การพัฒนาแหล่งน้ำ และจัดให้มีน้ำ อุปโภค บริโภค อย่างทั่วถึง
- 2) การพัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่งและระบบสาธารณูปโภคให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน
- 3) การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ โดยประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 4) การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต การส่งเสริมการศึกษา การจัดสวัสดิการสังคม การสาธารณสุข และการรักษาความสงบเรียบร้อย
- 5) การพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็งและปลอดภัยจากยาเสพติด
- 6) การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) แบบมีส่วนร่วมจากประชาชนทุกภาคส่วน
- 7) การพัฒนาด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมท้องถิ่น จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 8) การจัดการขยะ การส่งเสริมการท่องเที่ยวและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

2.4 ตัวชี้วัด

คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อ ร่วมกับประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ รวมทั้งองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้ทบทวนการกำหนดตัวชี้วัดขององค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อ 8 ตัวชี้วัด โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 1) ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อ มีแหล่งน้ำสำหรับอุปโภค และบริโภค อย่างทั่วถึง ร้อยละ 80
- 2) ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อ มีเส้นทางคมนาคมขนส่ง และระบบสาธารณูปโภคให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน ร้อยละ 80
- 3) ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อ มีความรู้ความสามารถในการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ โดยประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ร้อยละ 80
- 4) ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อ ได้พัฒนาคุณภาพ การศึกษา การจัดสวัสดิการสังคม การสาธารณสุขและการรักษาความสงบเรียบร้อย ร้อยละ 80
- 5) ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อ มีความเข้มแข็งและปลอดภัยจากยาเสพติด ร้อยละ 80
- 6) ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อ มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) แบบมีส่วนร่วมจากประชาชนทุกภาคส่วน มีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นเทียบจากปีที่ผ่านมา
- 7) ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อมีความรู้และมีส่วนร่วมการพัฒนา ด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมท้องถิ่น จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ร้อยละ 80
- 8) ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อมีการจัดการขยะ การส่งเสริมการท่องเที่ยวและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ร้อยละ 80

2.5 ค่าเป้าหมาย

- 1) การพัฒนาแหล่งน้ำ และจัดให้มีน้ำ อุปโภค บริโภค อย่างทั่วถึง
- 2) การพัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่งและระบบสาธารณูปโภคให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน
- 3) การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ โดยประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 4) การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต การส่งเสริมศึกษา จัดสวัสดิการสังคม การสาธารณสุขและการรักษาความสงบเรียบร้อย
- 5) การพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็งและปลอดภัยจากยาเสพติด
- 6) การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) แบบมีส่วนร่วมจากประชาชนทุกภาคส่วน
- 7) การพัฒนาด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมท้องถิ่น จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 8) การจัดการขยะ การส่งเสริมการท่องเที่ยวและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

2.6 กลยุทธ์

คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อ ร่วมกับประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ รวมทั้งองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้ทบทวนการกำหนดกลยุทธ์ขององค์การบริหารส่วน ตำบลบางมะเดื่อ 16 กลยุทธ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 1) พัฒนา ปรับปรุง และบำรุงรักษาด้านสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ
- 2) พัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่งให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน
- 3) พัฒนาและส่งเสริมอาชีพ การลงทุนและการดำเนินงานตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง
- 4) พัฒนาระบบและการจัดการศึกษาให้ได้มาตรฐาน
- 5) พัฒนาสวัสดิการสังคมและสาธารณสุข
- 6) ส่งเสริมการกีฬา และนันทนาการ
- 7) รักษาความสงบเรียบร้อยและสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
- 8) พัฒนาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- 9) พัฒนาการส่งเสริมประชาธิปไตย
- 10) พัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีขีดสมรรถนะสูง
- 11) ทำนุ บำรุง ส่งเสริมกิจกรรมทางด้านศาสนา
- 12) ส่งเสริม อนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 13) พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 14) พัฒนาการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- 15) พัฒนาปรับปรุงภูมิทัศน์ภายในตำบล
- 16) พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการบริการสาธารณะเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน

2.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์

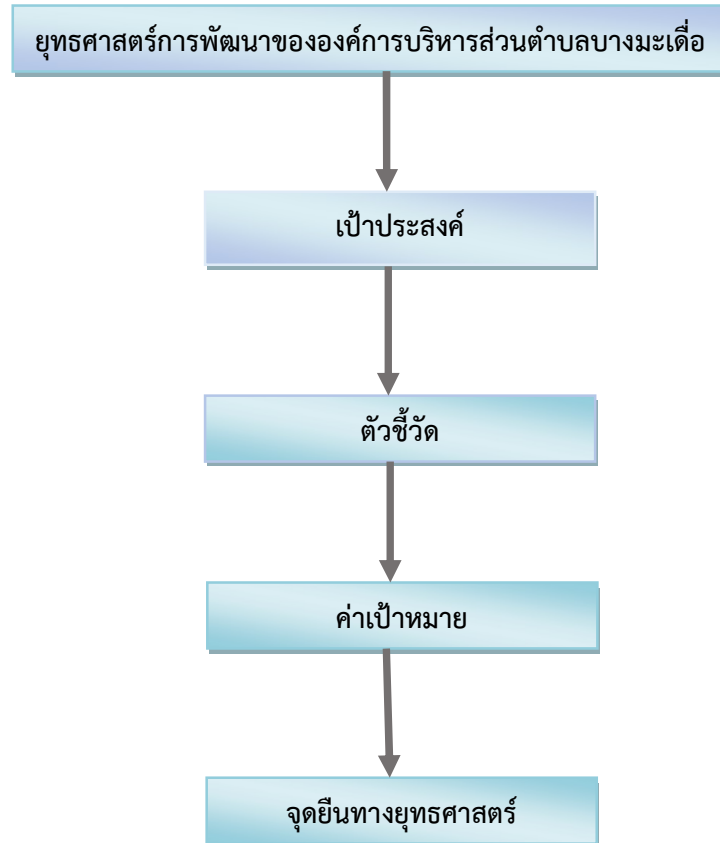
จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อ

1) การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ

- 2) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง
- 3) การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
- 4) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
- 5) การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมที่มีอย่างยั่งยืน

2.8 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม
การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปีขององค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อ
มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	จุดยืนทางยุทธศาสตร์
ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	1) การพัฒนาแหล่งน้ำ และจัดให้น้ำอุปโภค บริโภค อย่างทั่วถึง	1) ประชาชนในเขต องค์การบริหารส่วน ตำบลบางมะเดื่อมี แหล่งน้ำ และจัดให้มี น้ำ อุปโภค บริโภค อย่างทั่วถึง ร้อยละ 80	1) การพัฒนาแหล่งน้ำ และจัดให้น้ำ อุปโภค บริโภค อย่างทั่วถึง	1) การพัฒนาชุมชน ให้ น ำ อ ยู มี ค ว า ม เข้มแข็ง โดยได้รับ
ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 2 ด้านการส่งเสริมคุณภาพ ชีวิต	2) การพัฒนาเส้นทาง คมนาคมขนส่งและ ระบบสาธารณูปโภค ให้มีคุณภาพและได้ มาตรฐาน	2) ประชาชนในเขต องค์การบริหารส่วน ตำบลบางมะเดื่อมี เส้นทางคมนาคมขนส่ง และ ระบบ บ สาธารณูปโภคให้มี คุณภาพ และได้ มาตรฐาน ร้อยละ 80	2) การพัฒนาเส้นทาง คมนาคมขนส่งและ ระบบสาธารณูปโภคให้มี คุณภาพ และได้ มาตรฐาน	บริการสาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐานที่ จำเป็นเพื่อรองรับการ ขยายตัวของชุมชน และเศรษฐกิจ
ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 3 ด้านการจัดระเบียบชุมชน/ สังคมและการรักษาความ สงบเรียบร้อย	3) การส่งเสริมและ พัฒนาอาชีพ โดย ประยุกต์ใช้หลัก ปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง	3) ประชาชนในเขต องค์การบริหารส่วน ตำบลบางมะเดื่อมี ความรู้ความสามารถ ในการส่งเสริมและ พัฒนาอาชีพ โดย ประยุกต์ใช้หลัก ปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง ร้อยละ 80	3) การส่งเสริมและ พัฒนาอาชีพ โดย ประยุกต์ใช้หลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง	2) ส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพคนและความ เข้มแข็งของชุมชนใน การพึ่งตนเอง
ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 4 ด้านการบริหารจัดการ บ้านเมืองที่ดี	4) การพัฒนาด้าน คุณภาพชีวิต การ ส่งเสริมศึกษา จัด สวัสดิการสังคม การ สาธารณสุขและการ รักษาความสงบ เรียบร้อย	4) ประชาชนในเขต องค์การบริหารส่วน ตำบลบางมะเดื่อมี ความรู้ความสามารถ ในการส่งเสริมและ พัฒนาอาชีพ โดย ประยุกต์ใช้หลัก ปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง ร้อยละ 80	4) การพัฒนาด้าน คุณภาพชีวิต การ ส่งเสริมศึกษา จัด สวัสดิการสังคม การ สาธารณสุขและการ รักษาความสงบ เรียบร้อย	3) การพัฒนาระบบ การศึกษาและส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 5 ด้าน ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	5) การพัฒนาชุมชนให้ มีความเข้มแข็งและ ปลอดภัยจากยาเสพติด	5) ประชาชนในเขต องค์การบริหารส่วน ตำบลบางมะเดื่อได้ พัฒนาคุณภาพ การส รึมศึกษา จัดสวัสดิการ สังคม การสาธารณสุข และการรักษาความ สงบเรียบร้อย ร้อยละ 80	5) การพัฒนาชุมชนให้มี ความเข้มแข็งและ ปลอดภัยจากยาเสพติด	4) การพัฒนาระบบ การบริหารจัดการ ภาครัฐที่ดีและมีส่วน ร่วมจากทุกภาคส่วน
ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 6 ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	6) การบริหารจัดการ ตามหลักธรรมาภิบาล (Good Governance)) แบบมีส่วนร่วมจาก ประชาชนทุกภาคส่วน	6) ประชาชนในเขต องค์การบริหารส่วน ตำบลบางมะเดื่อได้ พัฒนาคุณภาพ การส รึมศึกษา จัดสวัสดิการ สังคม การสาธารณสุข และการรักษาความ สงบเรียบร้อย ร้อยละ 80	7) การพัฒนาด้าน ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมท้องถิ่น จารีต ประเพณี และ ภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	5) การกำจัดขยะมูล ฝอย สิ่งปฏิกูลและ มลภาวะสิ่งแวดล้อมที่ มีอย่างยั่งยืน
			8) การจัดการขยะ การ ส่งเสริมการท่องเที่ยว และอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ	

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	จุดยืนทางยุทธศาสตร์
	7) การพัฒนาด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมท้องถิ่น จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น 8) การจัดการขยะ การส่งเสริมการท่องเที่ยวและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	5) ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อ ชุมชนมีความเข้มแข็ง และปลอดภัยจากยาเสพติด ร้อยละ 80 6) ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อการบริหารจัดการตามหลัก ธรรมาภิบาล (Good Governance) แบบมีส่วนร่วมจากประชาชนทุกภาคส่วน มีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น เทียบจากปีที่ผ่านมา 7) ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อมีความรู้และมีส่วนร่วม การพัฒนาด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมท้องถิ่น จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ร้อยละ 80 8) ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อมีการจัดการขยะ การส่งเสริมการท่องเที่ยว และอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ ร้อยละ 80		

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาท้องถิ่นในปัจจุบัน เป็นการประเมินโดยวิเคราะห์ถึงโอกาส และภาวะคุกคามหรือข้อจำกัด อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาต่าง ๆ ของท้องถิ่น รวมทั้งการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของท้องถิ่น อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในของท้องถิ่น ซึ่งทั้งหมดเป็นการประเมินสถานภาพของท้องถิ่นในปัจจุบันโดยเป็นการตอบคำถามว่า “ปัจจุบันท้องถิ่นมีสถานภาพการพัฒนาอยู่จุดไหน” สำหรับใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดการดำเนินงานในอนาคตต่อไป ทั้งนี้ โดยใช้เทคนิค SWOT analysis การพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (Strength = S) จุดอ่อน (Weakness = W) และปัจจัยภายนอก ได้แก่ โอกาส (Opportunity = O) และอุปสรรค (Threat = T)

จุดแข็ง (Strength = S)

1. องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดประชาชนมากที่สุด ทำให้รับทราบถึงสภาพปัญหา ความต้องการของประชาชนและมีความเข้าใจถึงสภาพแวดล้อมในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี
2. สภาพพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อเป็นที่ราบลุ่มและมีแหล่งน้ำธรรมชาติ เหมาะสำหรับการประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น การประมง เกษตรกรรมมีพื้นฐานและประสบการณ์ด้านการประมง
3. ที่ตั้งอยู่ในจุดที่มีการคมนาคมขนส่งสะดวก ทั้งทางถนน รถไฟ และทางอากาศ
4. องค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อ มีเขตพื้นที่บนความรับผิดชอบไม่กว้างมากนัก ทำให้ง่ายแก่การบริหารจัดการและการพัฒนาในด้านต่างๆ
5. ผู้บริหารท้องถิ่นสนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านต่างๆ อย่างต่อเนื่อง
6. การเมืองในพื้นที่ไม่มีความรุนแรง ประชาชนในพื้นที่อยู่กันแบบเครือญาติ
7. มีการส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมหลักสูตรต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ
8. มีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ในรูปแบบของเวทีประชาคม รวมถึงการจัดกิจกรรมงานประเพณี และกิจกรรมนันทนาการต่างๆ อย่างต่อเนื่อง

จุดอ่อน (Weakness = W)

1. รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อจัดเก็บเองมีน้อย ซึ่งรายได้ส่วนใหญ่เป็นงบประมาณที่ได้รับจัดสรรจากส่วนกลาง จึงทำให้มีงบประมาณไม่เพียงพอในการบริหารจัดการ ทำให้การพัฒนาไม่ครอบคลุมในทุกด้าน ทำให้ประชาชนได้รับบริการและการช่วยเหลือต่างๆ ไม่ทั่วถึง
2. สภาพพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อเป็นที่ราบลุ่ม ทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมบ่อยครั้ง และในช่วงฤดูแล้งก็เกิดปัญหาขาดแคลนน้ำอย่างรุนแรง
3. เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย ยังขาดการบริหารจัดการด้านการผลิตสินค้าและด้านการตลาด

4. ขาดการเสริมสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ
5. ปริมาณขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
6. ประชาชนขาดความรู้ในการออกกำลังกายที่ถูกต้อง สถานที่ออกกำลังกายไม่ครอบคลุมไม่ทั่วถึง
7. ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเมืองการปกครอง หลักการมีส่วนร่วม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวภายในชุมชน การบริหารจัดการกลุ่มอาชีพให้มีประสิทธิภาพและยังไม่ได้เข้าจับบทบาทของตนเองในการพัฒนาท้องถิ่นเท่าที่ควร

โอกาส (Opportunity = O)

1. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560 ให้การสนับสนุนการดำเนินงานของท้องถิ่นไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจท้องถิ่น ระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ เป็นต้น
2. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น
3. รัฐบาลสนับสนุนให้แต่ละท้องถิ่นมีบทบาท ในการอนุรักษ์ฟื้นฟูเผยแพร่ และถ่ายทอดวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นมากขึ้น
4. พรบ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 สนับสนุนให้มีการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างเท่าเทียมกันและทั่วถึง
5. เทคโนโลยีสารสนเทศมีความก้าวหน้า ทำให้การติดต่อสื่อสารหรือการปฏิบัติตามนโยบายเป็นไปด้วยความรวดเร็ว
6. ภาครัฐมีโครงการพัฒนาต่างๆ เป็นจำนวนมากเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน

อุปสรรค (Threat = T)

1. การแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นในบางเรื่อง เป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายภาคส่วนและเกี่ยวข้องกับปัจจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ จึงไม่สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาค้นคว้าได้เต็มประสิทธิภาพ
2. ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ค่อนข้างมากและละเอียดทำให้การดำเนินงานไม่คล่องตัว เกิดความล่าช้าในการทำงาน ประชาชนเกิดความเบื่อหน่าย
3. ระเบียบกฎหมายที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอผู้ปฏิบัติงานต้องติดตามและเอาใจใส่อย่างต่อเนื่อง

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ผลการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง จากผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อจากการได้ทำประชาคม หมู่บ้าน และใช้ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) และข้อมูลการจัดทำแผนชุมชนของตำบลบางมะเดื่อ สรุปได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์	สถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
ยุทธศาสตร์ การพัฒนาที่ 1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	1) ประชาชนต้องการเส้นทางในการสัญจรไปมาเพิ่มมากขึ้นและองค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากพื้นที่ยังไม่เป็นที่สาธารณะ จะดำเนินการได้ก็ต่อเมื่อต้องเป็นที่สาธารณะ	เส้นทางคมนาคม	เส้นทางคมนาคมที่เป็นสาธารณะและประชาชนมีความต้องการให้ดำเนินการ	มีเส้นทางในการคมนาคมที่ได้มาตรฐานและเพียงพอเพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจร
	2) ขาดแคลนแหล่งน้ำในการเกษตรและน้ำประปาสำหรับอุปโภค-บริโภคยังไม่พอเพียงและยังไม่ได้มาตรฐาน	แหล่งน้ำในการทำเกษตรและน้ำประปาในการอุปโภค-บริโภค	ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อ	ประชาชนมีแหล่งน้ำในการทำเกษตรและมีน้ำประปาใช้อย่างพอเพียงมีคุณภาพตามมาตรฐานมากขึ้น
	3) ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด	ไฟฟ้า	เส้นทางสัญจรและพื้นที่สาธารณะในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อ	เส้นทางสัญจรและพื้นที่สาธารณะมีแสงสว่างเพียงพอประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมาและป้องกันการเกิดอาชญากรรมได้

ยุทธศาสตร์	สถานการณ์ภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ข้อบ่งชี้และปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่ 2 ด้านการส่งเสริม คุณภาพชีวิต	1) ประชาชนมีความต้องการในการส่งเสริมอาชีพและต้องการมีรายได้เสริม	การจัดหาอาชีพเสริมและการส่งเสริมอาชีพเพื่อให้ประชาชนมีรายได้ที่เพิ่มมากขึ้น	ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อ	ประชาชนมีอาชีพและมีรายได้เพิ่มขึ้น
	2) ในด้านการเกษตรประชาชนต้องการหน่วยงานที่ให้ความรู้และส่งเสริมด้านการเกษตร โดยประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	การส่งเสริมด้านการเกษตรและส่งเสริมการและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อ	ด้านการเกษตรประชาชนสามารถประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในภาคครัวเรือนได้
	3) ประชาชนในพื้นที่ป่วยเป็นโรคเรื้อรังแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น เช่น ความดันโลหิตสูง เบาหวาน เป็นต้น	ประชาชนในพื้นที่ป่วยเป็นโรคความดันโลหิตสูง และโรคเบาหวาน เพิ่มขึ้นมาก	ประชาชนกลุ่มเสี่ยงและผู้ป่วยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อ	ประชาชนมีสุขภาพที่แข็งแรง ประชาชนกลุ่มเสี่ยงลดลงและผู้ป่วยสามารถควบคุมอาการของโรคได้ดี
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่ 3 ด้านการจัดระเบียบ ชุมชน/สังคมและการ รักษาความสงบ เรียบร้อย	1) การแพร่ระบาดของปัญหา ยาเสพติดมีแนวโน้มสูงขึ้น	เด็กและเยาวชนมีโอกาสดิตยาเสพติดเพิ่มขึ้น	เด็กและเยาวชนและประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อ	ชุมชนต้องร่วมมือเพื่อสกัดกั้นยาเสพติด เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีโอกาสดิตยาเสพติดลดลง
	2) เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานสาธารณสุขขาดความรู้ความชำนาญ	จัดอบรมเพื่อทบทวนและให้ความรู้ เจ้าหน้าที่ (อปพร.) อย่างสม่ำเสมอ	ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อ	ชุมชนมีความพร้อมกับการกิจการช่วยเหลือประชาชนเมื่อเกิดสาธารณภัยต่าง ๆ
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่ 4 ด้านการบริหาร จัดการบ้านเมืองที่ดี	การเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อ	การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อยังขาดการมีส่วนร่วมประชาชน	ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อ	ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานและปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางมะเดื่อมากขึ้น

ยุทธศาสตร์	สถานการณ์ภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ข้อบ่งชี้และปริมาณของ ปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่ 5 ด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญา ท้องถิ่น	ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญา ท้องถิ่นสูญหายหรือกำลังสูญ หาย	ส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	ประชาชนในเขต องค์การบริหารส่วน ตำบลบางมะเดื่อ	ยกย่อง เชิดชูคนดี หรือปราชญ์ชาวบ้าน ในโอกาสต่างๆ เพื่อ เป็นตัวอย่างแก่ เยาวชน และ ประชาชน ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิ ปัญญาท้องถิ่น ไม่ให้ สูญหาย
ยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่ 6 ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	ประชาชนในพื้นที่เห็น ความสำคัญ ของ สภาพแวดล้อม และ ทรัพยากรธรรมชาติที่สวยงาม และการจัดการเรื่องขยะ มูลฝอย สิ่งปฏิกูลต่างๆ รวมทั้งมลพิษ	การจัดการเรื่องขยะมูลฝอย รวมทั้งมลพิษ เพิ่มมากขึ้น การดูแลรักษา ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ อุดมสมบูรณ์	ในเขตองค์การบริหาร ส่วนตำบลบางมะเดื่อ	มีการกำจัดขยะมูล ฝอยอย่างถูกวิธีและ ทรัพยากรธรรมชาติ ได้รับการดูแลอย่างมี ส่วนร่วม ของ ประชาชน

